

ПАМ'ЯТІ ШАМРЕЯ ГРИГОРІЯ ПЕТРОВИЧА

Хірургічну громадськість Буковини, всіх медиків краю спіткало непоправне горе: 9 лютого на 69 році пішов з життя Григорій Петрович Шамрей – доцент кафедри факультетської хірургії, ЛОР та очних хвороб Буковинської державної медичної академії. На небосхилі нашого краю згасла яскрава зірка, яка тривалий час була провідною для хірургів, студентів, для тисяч хворих, яким повернуто здоров'я, врятовано життя.

Григорій Петрович народився 23 березня 1935 року у селі Зелені Курилівці Новоушицького району Хмельницької області. По закінченню середньої школи вступив до Чернівецького медичного інституту, який закінчив з відзнакою у 1960 році. Впродовж двох років набував практичного досвіду на посаді хірурга Романківської дільничної лікарні.

У 1963-1965 рр. навчався в аспірантурі на кафедрі госпітальної хірургії. У 1967 році захистив кандидатську дисертацію "Функціональний стан печінки після пластики сечових шляхів сегментом тонкої кишки". Цього ж року обраний на посаду асистента кафедри факультетської хірургії. У 1968-1971 рр. працював у Алжирській народно-демократичній республіці.

Визнанням внеску Григорія Петровича в розвиток хірургічної науки стало обрання його

в 1975 році доцентом кафедри. В 1979-1982 рр. Григорій Петрович працював у центральному госпіталі столиці Мозамбіку.

Коло наукових інтересів Г.П.Шамрея було надзвичайно широким. Він досліджував проблеми абдомінальної та судинної хірургії, проктології, був піонером сучасної герніології, особливу увагу приділяв корекції складних вентральних та рецидивних гриж. Значний внесок зробив у хірургію щитоподібної залози, чому присвятив не один десяток років. Наукові та педагогічні надбання відображені у понад 120 статтях, 10 монографіях, двох патентах.

Григорій Петрович був людиною з активною громадською позицією. Велику увагу приділяв питанням розвитку хірургічної служби. Впродовж останніх років був секретарем Наукового товариства хірургів Чернівецької області.

Людина з великої Букви, Хірург від Бога, Учитель – це слова, з якими проводжали в останню путь колеги, багато з яких, якщо не більшість, можуть по праву вважатися його учнями. Термінові виклики, важкі багатогодинні операції, безсонні ночі, переживання передчасно забрали від нас Григорія Петровича. Але пам'ять про нього буде вічно жити в наших серцях.

Колектив кафедри факультетської хірургії, ЛОР та очних хвороб БДМА